

правосъдно дѣло, което са е случило когато и да е въ Римъ! Нека мъчителтъ го извърши и съ това да обезслави още повече своята памѣтъ! Нека са набиратъ неговите злодѣяния! Колкото тие бждатъ повече, толкова той ще да са яви по-отвратителенъ, — толкова по-неумолимо ще да са обруши надъ него съдѣтъ на провидѣнието и съдѣтъ на потомството!.. (*Влазя единъ едилъ.*)

Едилтъ.

Гражданино Кремуций Кордъ! Сенаттъ та вика на отговоръ.

Кремуций.

Азъ съмъ готовъ. Да вървимъ. (*Отиватъ.*)

II.

(Засѣданіе въ сенаттъ. *Тиверій сѣди на издигнато мѣсто.*)

1. сенаторъ. (*Поднася му дѣлото.*)

Ето, господарю, дѣлото на Вибия. Синъ му Юний Вибій, обажда баща си, че разсѣва ушъ възмутителни слухове и клѣвети гражданинтъ Сеяна, който са ползува съ твоята милость, и освѣнъ това, че ушъ бившиятъ преторъ, Цецилий Корнуть, му испровождалъ пари, за да изпълни своите възмутителни намѣрения. Робовете на Вибия, като ги мъчиха, потвърдиле думите на сина му. — Освѣнъ това, че донесението на Юлия Вибия е истинно, са доказва още и съ това, че Цецилий Корнуть, разбира са, като чувствувалъ себѣ си виновенъ, побързалъ да са избави отъ смъртното наказание съ самоубийство. За